

GALERIJA UMJETNINA „BRANISLAV DEŠKOVIĆ“

IZVJEŠĆE O RADU ZA 2017. GODINU

1. SKUPLJANJE GRAĐE

1.3. Darovanje

Povodom izložbe fotografija Fedora Vučemilovića održane u Galeriji umjetnina „Branislav Dešković“ od 22. lipnja do 19. srpnja 2017., u suradnji s Festivalom „Imena“, autor je poklonio jednu fotografiju (40 x 50 cm) nastalu unutar ciklusa „Omo River Tribes“ iz 2015. godine.

2. ZAŠTITA

Zbog opasnosti od poplave i izrazito loših mikroklimatskih uvjeta u muzejskom spremištu smještenom u prizemlju Galerije umjetnina „Branislav Dešković“ i zgradi Doma kulture u Bolu, dio vrijednih umjetnina iz galerijskog fundusa bio je privremeno pohranjen u Splitu. U nemogućnosti daljnje pohrane umjetnine su vraćene u Galeriju, a izložbena prostorija na drugome katu prenamijenjena je u galerijsko spremište. U tu svrhu nabavljene su i montirane police po mjeri prostora.

2.1. Preventivna zaštita

- Prostorije galerije često se provjetravaju, podovi se redovito peru, a izlošci otprašuju.
- Izmijenjena su sva rasvjetna tijela na drugoj etaži galerije, te u aneksu u prizemlju.
- Nabavljen je i postavljen parket na drugom katu Galerije
- Oličene su sve unutrašnje zidne površine na tri etaže galerije.
- Ugrađena je klizna stijenka na prvome katu Galerije.
- Obavljen je pregled i ispitivanje vatrodajavnog sustava i električnih instalacija

2.4. Ostalo

- Za potrebe programskih aktivnosti Galerije nabavljeno je 100 sklopivih stolica.

- Nabavljene su klupice za odmorišna mjesta u prostorima stalnog postava Galerije.

3. DOKUMENTACIJA

3.1. Inventarna knjiga

Inventarna knjiga, koja se vodi u računalnom programu M++, trenutačno sadržava 440 jedinica.

6. STRUČNI RAD

6.5. Posudbe i davanje na uvid

U studenom 2017. godine dvije slike iz fundusa Galerije umjetnina „Branislav Dešković“ posuđene su Modernoj galeriji Zagreb za izložbu „Na obalama Jadranskog mora – slikarstvo krajolika na prijelomu 19. i 20. stoljeća“. Riječ je o djelu Jerolima Miše „Pučišća“ iz 1923. god. i djelu Ignjata Joba „Pod osti“ iz 1929.-1930. godine.

6.8. Stručna pomoć i konzultacije

Kustos Vuković sudjelovao je u realizaciji programa Noći muzeja 2017. u Muzeju otoka Brača u Škripu „Pivojmo i balojmo od primalića sve dok nan ne utrne svića“, posvećenoj glazbenim običajima otoka Brača.

9. IZLOŽBENA DJELATNOST

Galerija je i ovoga ljeta organizirala izložbeni ciklus „Ljetne izložbe u Galeriji umjetnina Branislav Dešković“. U realizaciji ovog programa iznova ističemo dobru suradnju s mještanima Bola, Turističkom zajednicom općine Bol i Festivalom kulture „Imena“. Uz izložbe pripremljeni su katalogi, pozivnice i plakati, a programe je sufinanciralo Ministarstvo kulture.

Izložba fotografija Fedora Vučemilovića

Naziv izložbe: Omo River Tribes

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina „Branislav Dešković“, Bol

Vrijeme trajanja: 22. lipnja - 19. srpnja 2017.

Autor stručne koncepcije: Fedor Vučemilović

Autor likovnog postava: Fedor Vučemilović

Opseg (broj eksponata): 16

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: umjetničke fotografije života i običaja afričkih plemena koja žive uz rijeku Omo

Korisnici: šira publika

O autoru:

Fedor Vučemilović, rođen u Splitu 1956. godine, fotograf, filmski i video snimatelj, diplomirao je 1980. godine na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu na Odsjeku za filmsko i TV snimanje. Izlagao je na mnogim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i svijetu, od Sidneya i Melbournea do Beča i Kassela. Docent je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci. Živi i radi u Zagrebu.

Izložba je otvorena prvog dana osmog međunarodnog Festivala kulture „Imena“ autorice i producentice Maje Duke u sklopu programa „Fjaka is not fake“. U dvorištu galerije održan je i književni dio festivalskog programa uz gostovanje Ivice Ivaniševića, Tanje Mravak i Davora Štambuka.

Izložba Ivana Svaguše, Vinka Barića i Mira Župe

Naziv izložbe: Strip na prijelazu iz medija u medij

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina „Branislav Dešković“, Bol

Vrijeme trajanja: 20. srpnja – 1. rujna 2017.

Autor stručne koncepcije: Tino Vuković

Autor likovnog postava: Tino Vuković, Ines Kraljević

Autori tekstova: Ines Kraljević, Tino Vuković

Opseg (broj eksponata): 62

Web adresa:

<http://braconline.com.hr/bracke-vijesti/najave-i-obavijesti/18115-izlozba-strip-na-prijelazu-iz-medija-u-medij.html>

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: mogućnosti interpretacije stripa u drugim likovnim medijima

Korisnici: šira publika

O izložbi iz predgovora kustosa Vukovića:

„Ah, taj život prepun apsurdna, besmislenog smisla i smislenih besmislica, zbivanja i bivanja i niza kontradiktornosti. Ah, taj umjetnički svijet, prepun slikovnosti i životvornosti! Možda bi za početak trebalo postaviti pitanje što je umjetnost? Ili, bolje, nemojmo se upuštati u takve pretenciozne pokušaje, ostavimo se lijepo Platona, Kanta i njima sličnih i pokušajmo pojednostavniti stvari. Ustvrdimo da je umjetnost proizašla iz života i, prije svega, ljudske želje za komunikacijom –sa onostranim, intuitivnim, višim smislom, samim sobom, s drugim ljudima, prirodom, svemirom - ako može dalje od svemira?! Zapravo, umjetnik je pravi svemirac i komunicira sa svime što ga okružuje (...)

Strip je nevjerojatno komunikativan medij, u većini slučajeva lako ga je iščitati i pritom ne moramo biti njegovi vrsni poznavatelji. I dok na jednoj hemisferi umjetničke svijesti vlada svojevrsan elitizam, unutar stranica ovog medija nailazimo na čvršći likovni konkretizam. Lebdeći u prostoru zvanom Splitska scena, ne možemo mimoći trojicu autora čija je umjetnost duboko ukorijenjena u stripu, zapravo živi u simbiozi sa stripom kao autentičan, samosvojan i nadasve slobodouman iskaz njihovih osobnosti. Povod ovoj izložbi bila je velika želja da vas upoznamo s novitetima našeg neuobičajenog društva. Pozivamo vas u njihov prostor, ni na nebu ni na zemlji, u njihov privremeni, izložbeni mikrokozmos. Pretvorimo se načas u Barićeva Baroknog čovjeka, narežimo malo pršuta s njujorške burze, potisnimo rujana u sebi, (iako smo u srpnju), uputimo se i na janjetinu u Suhopolje... Jel' trava zelenija kod Župe, kako se brdo pretvorilo u konjokradicu, tko je veća gospođa i što li je, pobogu, prestrašilo prašćića?... Gdje sve to vodi, je li umjetnost neka moda i je li način na koji živimo naše živote samo niz trivijalnosti, kako tvrdi Svaguša...? – To i još štošta drugo bit će nam jasnije na izložbi u Galeriji „Dešković“. No, prije svega, kada su u pitanju ova trojica svemiraca, odmah nam je jasno – ovdje ega nema! Riječ je o suočavanju sa svijetom kroz nepatvorenu umjetnost, čistoj zanesenosti i unesenosti, stvaranju i bivanju, iskazu i putokazu, relaksaciji i nadasve komunikaciji!“

Suradnica u realizaciji izložbe, povjesničarka umjetnosti Ines Kraljević napisala je:

„Krajem šezdesetih godina, na zalasku *hippy ere* u Sjedinjenim Američkim Državama, ekscentrični novinar i pisac Hunter S. Thompson, utemeljio je tzv. gonzo novinarstvo, kao sasvim posebnu, subjektivnu i impresionističku formu izvještavanja. To novo novinarstvo bilo je prepuno citata, pretjerivanja, sarkazma, humora i psovki. Njegove osnovne karakteristike - pretjerivanje i hiperbolizacija, bile su u funkciji zabave, ali i edukacije, a okrutne, inteligentne i duhovite provokacije često popraćene grotesknim i apsurdnim pozadinskim

prizorima. *Gonzo* počiva isključivo na subjektivnom doživljaju, tako je i pisan u prvom licu, a njegova je filozofija izgrađena oko tvrdnje Williama Faulknera da je *najbolja fikcija daleko istinitija od bilo koje vrste novinarstva*.

Ovo ratoborno, maštovito i urnebesno novinarstvo, bez uredničkih zahvata i dotjerivanja bilo koje vrste, sasvim neopterećeno političkom korektnošću, uskoro nadilazi okvire novinarstva, te svojim jezičnim i stilističkim ostvarenjima prelazi u domenu književnosti. Srž *gonza*, neodvojiva od svog stvoritelja, transcendira u sve ostale medije, pa tako i u strip, a Thompson, koji se cijeli život borio s pop kulturom – postaje pop ikona. *Gonzo* je s nama prisutan i danas, u duhovitim i inteligentnim ostvarenjima Vinka Barića, neposrednoj ekspresiji Ivana Svaguše i kaosu jezičnih vratolomija Mira Župe. Njih trojica su se, na naš užitak, okupili u Galeriji umjetnina „Branislav Dešković“, našoj Galeriji na otoku.

Vinko Barić crta stripove od dječaćkih dana, kada je uglavnom oponašao stilove svojih idola, poput Dubravka Matakovića. Karikature s maštovitim i zabavnim pričama stvara još u svojim prvim underground stripovima. Njegove epizode *Lavandermana* izuzetak su opusa, ostvarene u realističnijem stilu. Od 2008. godine eksperimentira s medijem slikarstva prožimajući ga elementima stripa. Tako nastaju slikarski ciklusi *Zečji Barok* i *Red za osobnu*, a u strip albumu *Dogodovštine Baroknog čovjeka* svoje *zecove* kao *Trozecove s Neptuna* smješta u strip. Barićev narativ teče iz slikarstva u strip, iz stripa u slikarstvo, njegovim riječima: *iz nekakve radnje u nekakav pop art element*. Mataković za njega kaže da je *vesel i maštovit, sa smislom za humor, originalnim i maštovitim pričama, te duhovitim replikama i robusnim i razbarušenim crtežom*. Doista, bilo u stripu ili slikarstvu, ekspresionizam je najbolja riječ za njegov stil. Uz maštovite jezične akrobacije Barić nam predstavlja raznolik univerzum likova u stripu *Barokni čovjek*, upoznajemo tako i baroknog pretka Borisa Bončuge – Lavandermana, Bipolarnog polarnog medvjeda, Debelog ukletog Holandeza i brojne druge. Teme njegovih slika na ovoj izložbi također su turizam i lokalni izbori: *Općinski izbori u Suhopolju*, slika rađena tehnikom akrila na platnu samo je jedan izvrstan primjer stilskog pretakanja stripa u slikarstvo. Njegovi likovi zadržavaju karikaturne odlike, a kaotično zgusnuta kompozicija, groteskni prizori u pozadini, te bogat i dramatičan kolorit idu u prilog ranije spomenutom *gonzo* duhu. Barićev humor i neposredni likovni *punk* stil jedan je od autentičnijih i utjecajnijih u našoj sredini.

Ivan Svaguša iznimno je produktivan autor na području stripa i street-arta, te neprestano istražuje nove granice svog osobnog stila, ali i granice stripa kao medija. Tako njegove strip

kolumne *Građanski odgoj* i *E ka!* probijaju tradicionalne kadrove stripa, a tekstualni dio se oslobađa svojih prozorčića i skladno inkorporira u izvrsnu likovnu kompoziciju. Svaguša je jako aktivan i na edukacijskom području, a Vinko Barić tvrdi kako se *Svagi kreće brzinom svjetlosti*. Izložena djela *Razgovor* i *Jeb.. ga, takav dan* iz opusa su osobnih stripova, koji nadolaze kao katarza, njegov *moment izravnog filtriranja*. Ovi radovi nastaju brzo, bez skice i storyboarda, a slika i tekst pretaču se direktno iz neuronskih spojeva autora na papir, bez puno prepravljjanja – u *gonzo* stilu. Svaguša je podosta mračniji i ciničniji od Barića i Župe, koji tjeskobu našeg doba, taj novi univerzalni pathos, obrađuju više kroz humor, grotesku i satiru. U njegovim tekstovima i mračnim kadrovima iščitavamo bol i tjeskobu kreativca okovanog hladnoćom modernog života, a vulgarizmi od kojih ne zazire snažno su, ekspresivno jezično sredstvo. Kadrovi u stripu *Jeb.. ga, takav dan*, iscertani brzim zamrčenim potezima i isprekidanom linijom, dočaravaju grad koji za umjetnika predstavlja utočište i slobodu, prostor slobodnog promišljanja i odmak od ustaljenih društvenih rutina. U seriji akvarela pod nazivom *Striptih 1*, svoje stripovsko raspoloženje i stil prebacuje na veće platno, zadržava crno-bijeli stripovski kolorit, ubacujući i tekst kontrastne crvene boje. Likovi i scenografija vidljivi su samo kao obrisi, no dovoljno jasni da prepoznamo njegovo majstorstvo u ilustriranju i skiciranju.

Miro Župa stripove crta za vrijeme studija kiparstva u Zagrebu kada započinje i suradnju sa strip kolektivom *Komikaze*. Tada nastaju njegovi poznati haiku-stripovi ili, kako ih sam naziva, *strip gelleri*. Župa rijetko stvara veće strip cjeline, izuzev rada na Lavandermanu, te se zadržava na fabuli jednog kadra. Njegovi likovi, mali karikaturni gadljivci, tu su da prenesu Župinu strip revoluciju, već odavno prepoznatu među zagrebačkom i splitskom underground publikom. Nasumične rečenice i izjave njegovih, jednako bizarno prikazanih likova, kao da bježe od nekog višeg smisla, pretočene na papir u istom obliku u kakvom su i sinule autoru, ostavljaju dojam apsolutnog i neposrednog *gonza*. Duhoviti komentari, premda mogu odražavati poneku aktualnu problematiku, zapravo sugeriraju gledatelju da im pridoda svoj osobni utisak i značenje. Jezik je u Župinim stripovima modificiran za njegov osobni poetski izričaj, kaže Feđa Gavrilović. Poput Barića i Svaguše, i Župa radi iskorak iz medija stripa, te svoje *gonzo strip gellere* pretače u drvene skulpture. Njegov haiku strip tako nastavlja život u dvodimenzionalnom obliku, groteskna duhovitost dobiva volumen, a njegove živopisne karikature napokon eksplodiraju u prostorno-vremenskom kontinuumu.

Izložba djela Tonke Petrić

Naziv izložbe: TONKINA(a) BOL

Mjesto održavanja i prostor: Galerija umjetnina „Branislav Dešković“, Bol

Vrijeme trajanja: 2. rujna do 31. listopada

Autor stručne koncepcije: Tino Vuković, Jasna Damjanović

Autor likovnog postava: Tino Vuković, Jasna Damjanović

Opseg (broj eksponata): 28

Web adresa: <https://bestofbrac.com/hr/brac-dogadjanja/tonkina-bol/>

Vrsta: umjetnička, samostalna, pokretna

Tema: djela Tonke Petrić iz privatog vlasništva Boljana

Korisnici: šira publika

Slikarica Tonka Petrić, rođena u Splitu 7. rujna 1929., svojim podrijetlom vezana uz Bol, završila je Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1957., a postdiplomske studije 1959. u Beogradu. Nakon studija četiri godine boravi u Parizu (1960. – 1964.) gdje samostalno izlaže 1962. u Galeriji St. Placide, a poznati kolekcionar dr. Rosenthal kupuje 35 njezinih slika za svoju kolekciju. Sudjeluje 1962. godine, na velikoj izložbi Weinachtsausstellung u Dusseldorfu, a izlaže i u tamnošnjoj galeriji Auman. Boravi na mnogim studijskim putovanjima – Italija, Francuska, Belgija, Njemačka, Engleska, Španjolska, Rusija, Grčka... Nakon povratka iz Pariza živjela je u Zagrebu i Bolu. Tonka Petrić bila je i balerina i vrsna pjesnikinja. Svoje pjesme objavljivala je najviše 70-tih godina u časopisima „Oko“, „Mogućnosti“, „Telegram“ i „Republika“, a napisala je i dvije knjige pjesama - „Lišaj i amen“ (1990.) pisanu na standardnom hrvatskom jeziku i „Tomašni svit“ (1995.), na bolskoj čakavici. Umrla je 22. lipnja 1996. godine, a svojom je posljednjom voljom odredila da svu svoju umjetničku ostavštinu, osim petnaest slika ostavljenih Modernoj galeriji u Zagrebu, daruje Humanitarnoj zakladi za djecu Hrvatske - stradaloj djeci domovinskog rata. Njezina umjetnička djela nalaze se u Galeriji umjetnina „Branislav Dešković“ u Bolu, Modernoj galeriji u Zagrebu, te mnogim drugim galerijama i privatnim zbirkama u zemlji i svijetu.

O izložbi:

Riječima Pjerina Jugovića, Tonkinog prijatelja iz Bola koji je odlučio podijeliti s nama djelić svojih mladenačkih sjećanja: „Već u prvim proljetnim danima, kada bi vrijeme postajalo pitomije i toplije, Tonka bi se u rano jutro zaputila šetnicom prema Zlatnome ratu, ponijevši sa sobom svoje dozrele misli i zelene banane. Na punti od Râta s Tonkom su bili samo galebovi čiji su snažni krici parali tišinu plavetnog jutarnjeg bezdana što je obavijao njezinu krhku siluetu. Ležala bi Tonka ispruženih udova, upijajući prve sunčeve zrake na šljunčanome

vrhu, kao na vrhu svijeta, pokušavajući pripitomiti zloguke ptice koje su jezdile nad njenim mislima i njenim životom.“ Razgovarali bi satima, sjetno će Pjerin i dodaje: „Imala je Tonka svoje svakodnevne rituale, uzak krug prijatelja kojima se povjeravala, mjesta i kutke koji su joj pružali smiraj i inspiraciju.“

Bolu - svome mediteranskom zavičaju, Tonka Petrić neprekidno se vraćala. Povjesničarka umjetnosti dr. sc. Ivanka Reberski, autorica monografije „Tonka Petrić“ (1999.) piše: Ovdje je obnavljala svoje stvaralačke napone, u kasnijim godinama kao da je djelovao na njezinu inspiraciju još provokativnije nego ikad ranije. Neposredni dodiri s prirodnim elementom pokretali su njezinu invenciju da one silne nakupine zgusnutih dojmova često u jednom jedinom naletu i bez predaha pretoči u slike. Boljani koji su poznavali Tonku Petrić još iz mladosti, slažu se - bila je svoja, upravo kao i Reberski koja piše: Sve je u razvojnoj putanji ove umjetnice stvar vlastita izbora... I „sudbina slikarice“ postala je njezin neizbježni usud pošto ju je izabrala samosviješću zrele umjetničke ličnosti kojoj je dano da bira čak između tri umjetničke vokacije: plesa, poezije i slikarstva. Isto je tako u svojoj razvojnoj putanji među brojnim kolosijecima i na međašnim raskrižjima uvijek sama odabirala pravac kretanja slijedeći bez dvoumljenja „svoju zvijezdu“. Trebalo je mnogo hrabrosti i samopouzdanja da se opstane na tom putu, u svojevrsnoj izolaciji, stvarajući unutar svog sustava vrijednosti, bez posebne podrške i priznanja. Iako najpoznatija kao akademska slikarica, Tonka je bila i balerina i vrsna pjesnikinja. U njezinu se likovnom izričaju slika, riječ i pokret – ponekad i doslovno međusobno prožimlju i isprepliću, a opterećenje svoje višestruke darovitosti znala je mudro i ravnomjerno rasporediti, primjećuje Ivanka Reberski i zaključuje: Jednako kao što su stihovi za ovu umjetnicu „poetizacija realnog“, tako su slike „realizacija poetskog“, a to znači da su ishodišta njezinih različitih vokacija ukorijenjena u istom osjetilnom nervu. Valja istaknuti kako je Tonka Petrić, osim podrijetlom, i svojim pjesničkim preokupacijama bila osobito vezana za Bol i bolsku čakavicu. Svoje pjesme objavljivala je najviše 70-tih godina u časopisima „Oko“, „Mogućnosti“, „Telegram“ i „Republika“. U katalogu izložbe donosimo i nekoliko pjesama iz njezine zbirke „Tomašni svit“ (1995.) o kojoj akademik Petar Šimunović piše: „Tonka Petrić slaže krhotine davno skršenoga zrcala djetinjstva u zbirci pjesama Tomašni svit (Čudnovati svijet). Skuplja ih i prebire po prostorima noninih obitavališta, po Bolu, bezbolnom sjetom prohujalih dana... Ove su pjesme uzdarje tom dragom jeziku djetinjstva.“ Akademik osobito ističe pjesmu Čerce moja, ne moreš soma kao dirljivu i moćnu posvetu ženskoj samoći kao osobnom izboru, ali i usudu. Stoga nam postaje jasno koliko je našoj Tonki bilo važno izraziti se, kanalizirati svoja unutarnja previranja, misli i zamisli, a na tome putu koristila je sva raspoloživa sredstva i sve talente kojima je bila

podarena. I, prema riječima njezina prijatelja Pjerina, život je smatrala kompleksnom enigmom koju je željela osujetiti, otkriti, dohvatiti, obuhvatiti, prikazati, domisliti i izmaštati, a kad bi joj se životna stvarnost učinila odveć plošnom i banalnom, zaputila bi se u nove, nepoznate svjetove slikarstva i prepustila se, kako je sama tvrdila, slučajnostima i hazardu. Ipak, Tonkin slikarski opus zasigurno nije splet slučajnosti - njen je slikarski izričaj autentičan i prepoznatljiv, produkt dosljednog profesionalizma i ozbiljnog promišljanja unutar slikarskog medija i sistematične obrade probranih motiva. U svijetu poremećenih odnosa, prepunom strahova, stresova i zebnji, koji na svakom koraku narušavaju mir, razaraju mitove i rastaču čovjekovu ličnost, svakom je od nas potrebna jedna druga „obala“ s koje se može slobodno kriknuti, na čijem se žalu mogu „graditi kule“, izmišljati i doživljavati ljepši, neiskvareni svjetovi. Tonka Petrić prihvatila je izazov koji joj ga je nametnula vlastita narav i sudbina umjetnice, te dosegla „svoju obalu“. S njezina ruba misli slobodno kruže, oči žedno upijaju da bi nutarnje „oko“ transponiralo, a ruka potom spontano odslikavala znamenje nataloženih sjećanja – ističe Ivanka Reberski. Svoju je obalu Tonka Petrić pronašla i u Bolu, u svojoj dojmljivoj osjećajnosti živjela je prožeta svojim Bolom i svojim bolom...

Poput Ivanke Reberski, želimo vjerovati da se usprkos svome sklanjanju u slikarstvo da se spasi od tragike života, Tonka Petrić opredijelila za „povjerenje u bolji svijet“ koju njezino slikarstvo prvotno propovijeda. To bi povjerenje zasigurno očvrstnulo kada bi mogla vidjeti s koliko ljubavi i štovanja njezini nekadašnji sumještani čuvaju njena umjetnička djela. Mnoge Tonkine slike danas su Bolu, u domovima njenih susjeda, prijatelja i poznanika. Bilo je doista očaravajuće slušati ih dok su se prisjećali svoje umjetnice Tonke i vidjeti posebna mjesta koja su izabrali za njezine slike, učinivši ih tako živim dijelom svojih domova i svoga Bola. Izlaganje djela Tonke Petrić u vlasništvu Boljana, mali je prilog našoj velikoj želji da ova umjetnica zadobije mjesto koje joj doista i pripada hrvatskom slikarstvu.

10. IZDAVAČKA DJELATNOST

10.1. Tiskovine

- Tiskanje plakata i pozivnica za izložbu Fedora Vučemilovića
- Tiskanje plakata i deplijana za izložbu „Strip na prijelazu iz medija u medij“
- Tiskanje plakata i kataloga za izložbu Tonke Petrić

11. EDUKATIVNA DJELATNOST

11.1. Vodstva

Omogućeno je organizirano svakodnevno vodstvo za građanstvo na hrvatskom i engleskom jeziku.

11.3. Radionice i igraonice

Primijenjena apstrakcija III.

Galerija „Branislav Dešković“ nastavila je svoju edukativnu djelatnost za djecu suradnjom s Osnovnom školom Bol u okviru proljetne radionice „Primijenjena apstrakcija III“, održane 11. i 12. travnja 2017. pod vodstvom kustosa Galerije Tina Vukovića. Kao inspiracija za radionicu poslužila je slika Joška Eterovića pod nazivom „Otok“, izložena u stalnom postavu Galerije.

12. ODNOSI S JAVNOŠĆU (PR)

12.1. Objave u tiskanim i elektroničkim medijima

Leskur-Staničić, Jasenka. Do fjake se treba uzdignuti // Slobodna Dalmacija (Split, 26. 6. 2017.), str. 25.

Kekez, Siniša. Gonzo je s nama : Strip na prijelazu iz medija u medij // Slobodna Dalmacija (Split, 20. 7. 2017.), str. 27.

Boljani pokazuju kolekcije // Slobodna Dalmacija (Split, 1. 9. 2017.), str. 22.

Šetka, Diana. Neodoljive muze // Glorija, br. 1157 (Zagreb, 9. 3. 2017.), str. 62 – 63.

Ostali mediji:

- Internet

Ciklus ljetnih izložbi

<http://braconline.com.hr/bracke-vijesti/vijesti-iz-kulture/17903-izlozba-primijenjena-apstrakcija-3.html>, 15.4.2017.

<http://www.boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2017-iv>, travanj 2017.

<http://www.boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2017-vi>, 23. 6. 2017.

<http://braconline.com.hr/bracke-vijesti/najave-i-obavijesti/18115-izlozba-strip-na-prijelazu-iz-medijske-u-medij.html>, 18.7.2017.

<http://www.boljani.info/bolska-kronika-arhiv/2017-ix>, 31.8.2017.

<https://bestofbrac.com/hr/brac-dogadjanja/tonkina-bol/>, 2. 9. 2017.

14. UKUPAN BROJ POSJETITELJA

Galeriju umjetnina „Branislav Dešković“ je posjetilo 856 odraslih osoba, 118 djece i 228 posjetitelja s pravom besplatnih ulaznica, kao što su posjetitelji na otvorenjima izložbi, novinari, muzejski djelatnici, sudionici radionica i sl. U Galeriji je do kraja 2017. godine zabilježeno 1202 posjetitelja.

Galerija "Branislav Dešković", Bol 2017.						BROJ POSJETITELJA PO PROGRAMIMA					
TIP POSJETITELJA	STALNI POSTAV	POVREMENE IZLOŽBE	MUZEJSKE IZLOŽBE U DRUGIM SREDINAMA	IZDVOJENE ZBIRKE I LOKALITETI	UKUPNO STALNI POSTAV + IZLOŽBE	EDUKACIJSKI PROGRAMI (Radionica "Primijenjena apstrakcija 3" i Radionica stripa)	MANIFESTACIJE, OTVORENJA, PROMOCIJE, AKCIJE I DR.	NOĆ MUZEJA	MEĐUNARODNI DAN MUZEJA	OSTALI PROGRAMI (NAVESTI KOJI)	UKUPNO
ODRASLI (15 kn)	854	0	0	0	854	0	0	0	0	0	854
DJECA (5 KN)	118	0	0	0	118	0	0	0	0	0	118
GRUPNI POSJETI (ODRASLI) po 15 kn - broj osoba	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
GRUPNI POSJETI (DJECA) po 5 kn - broj osoba	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
OBITELJSKA ULAZNICA - broj osoba	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
BESPLATAN ULAZ	30	0	0	0	30	20	178	0	0	0	228
OSTALO - GRUPNI POSJETI PUTEM VAUČERA (ODRASLI) po 15 kn - broj osoba	2	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
OSTALO - GRUPNI POSJETI PUTEM VAUČERA (DJECA) po 5 kn - broj osoba	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UKUPNO:	1004	0	0	0	1004	20	178	0	0	0	1202

15. FINANCIJE

15.1. Izvori financiranja

- RH: 37%
- lokalna samouprava: 45 %
- vlastiti prihod: 18 %

15.2. Investicije

Nabavljena je i ugrađena nova rasvjeta u prostorijama na drugome katu i hodniku u vrijednosti od 138.888,39 kn

Nabavljen je i ugrađen novi parket za prostorije na drugom katu u vrijednosti od 42.640,63 kn

Nabavljene su i postavljene police za galerijski depo u vrijednosti od 22.566,27 kn

Izrađena su i ugrađena masivna klizna vrata u vrijednosti 24.937,50 kn

Izvršeni su ličilački radovi i popravci zidnih površina u vrijednosti od 19.706,25 kn

16. OSTALE AKTIVNOSTI

16.2. Ostalo

Galerija umjetnina „Branislav Dešković“ je u suradnji s Osnovnom školom Bol organizirala prodaju uskršnjih pisanica u humanitarne svrhe za potrebe udruge „Brački pupoljci“. Pisanice su izradili učenici spomenute škole na radionici „Primijenjena apstrakcija II“, održanoj u Galeriji.